

Бесіда

ZARZĄD GŁÓWNY
STOWARZYSZENIA ŁEMKOW

ГОЛОВНИЙ ЗАРЯД
СТОВАРИШЫНЯ ЛЕМКІВ

РІК III № I-2/6-7/91 КРЕНІЦЯ

Вштыкы такой Лемкы знаме уж о великій події, яка мала місце в Меджелабірцях на східній Словації, а свій символічний час - в першых ярніх днях того рока. Знаме з комунікату ПАП /Польской Пресовой Агенції/, знаме з інчых джерел. Та так, наравду - мало знаме.

Там треба было быти, очами власныма видіти, на власны чути уха, ошчым серцьом пережыти. А кед ся уж щестя таке не трафіло

столом і не лем за ям

Тото, што ем виділ і пережыл в Меджелабірцях, могло ся мі лем выснати. Не буду оповідал о привитаню, закватеруваню, - еден блиск. Домом Культуры не постыдало бы ся неедно наше воєвідске місто. Та лишме і тото - як менче істотне.

Пізьриме на декорацию сцены: з одной сторны державний герб федерации, з другой народовой - Словаків, а посередній, хоц да-

ВЕРТАМЕ ДО ДЖЕРЕЛ?

Кед лем шмарите оком на першы рядкы того номера "Бесіды", зауважте, што змінил ся правопис, якого тримали мы ся остатніма роками. Дотычт то передовштыкым правопису часослів минушого часу. Од днес ЗАС пишеме: "был", "ходил", "робил". Повідам - ЗАС, бо так пи-сали колиси не лем нашы дідове, няньове, а і тоты з нас, котры писати навчыли ся ішы на рідній, довоєнній Лемковині. Повідам - ЗАС, бо так писали: Прислопскій, Духнович, Хвляк, Гунянка, Русенко; бо такы сут похідны нашых старославянских джерел.

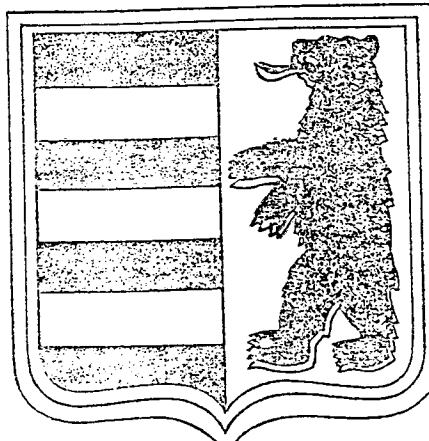
Чом же одышли мы од джерел в остатні роки, остатні десятиліття? Стало ся то в деяких припадках може свідомо, але в більшости дали мы ся повести за ручку, дали мы ся выховати

/продовж. на стор. 7/

МЕДВІД РУСИНІВ В ПОШАНІ

/я го мал/... послухати розповіді очивидця:

Внобраччя ся на I Світовий Конгрес Русинів мал ем гмлисты внобраччя што до його організацийной, як і мериторичной сторны. Виділ ся мі може дакус більший, шумнійший од нашого "льокального" I Конгресу Стоваришыня Лемків, з парудесятьома учасниками - делегатами, з невеличком конференційном сальом, непорадніста за президиальным



кус нижше - наш карпатскій медвід. То не шкодит, же нижше, то так виходит з композиції. Акуратні, - над Медведьом превеликій, з метровой величынны буквами, напис: "Ой, пробудте ся Русины... жебы за вас были пышны дівкы, сыны, жебы плоды наших отців не пропали, жебы гробы наших предків не плакали".

На сцені, на цілий ей широкости, стае ряд рослых мужчын і зачынат співати "Кде домов муй". Видовня стае з місц. Слухат з увагом, задумом і пошаном. Кінчят

/продовж. на стор. 2/

МИХАЛЪВ'91

Як што рока запрашае до Михалова коло Лігниці на нашу "Х! Лемківску Ватру на Чужні" котра зачынат ся 9 серпня, о годині 20⁰⁰, а кінчят ся 11-серпня 1991 р рано.

Старостом тогорічної "Ватры" буде газда з Михалова Михал Романяк, а в програмі крім нашой "Лемковини" возмут уділ ансамблі з Руси Закарпатской, Словаччынні і Югославії.

ОРГАНІЗАТОРЫ!

«РУСИН»

-ИНТЕРРЕГИОНАЛЬНИЙ

29-30 червця проходил в Меджелабірцях уж XXIX фестиваль Культуры і Спорту, якого спіл-організатором е Русинска Оброда, наша братня організація в ЧСФР. З той нагоды зобрада ся там на перше свое засіданя Снітова Рада Русинів. На нарады запрошено одповідальных редакторів русинских періодичных выдань: "Русин" /ЧСФР/, "Отчий

/продовж. на стор. 8/

ЗА ГОРАМИ * ЗА ВЕЛЬКОМ ВОДОМ * В СТЕПІ

27 тогорічний номер тижневика "Нове Життя" друкує довгий інтервенційний допис Др Миколи Мушника пн. "Зміна назви музею чи його "деукраїнізація"?". Автор допису боліє над фактом, што "Рішенням міністра культури Словацької Республіки Музей української культури у Свиднику перейменовано на Краєзнавчий музей Свидник".

Микола Мушника, скрайньо тым фактом потрясений, перечисляє велики досягнїня музею за час його 35-літнього існування і, де-си поза половином допису, звідує /і такої відповідат/:

"Кому вадить назва "Музей української культури"?"

Відповідь на це питання - більш ніж ясна. Голова "Русинської оброди" Василь Турок недавно заявив, што метою його організації є "абсолютна деукраїнізація Східної Словаччини", Першою жертвою цієї "деукраїнізації" був Український національний театр, перейменований на Театр ім. Олександра Духновича, другою - Піддужлянський український народний ансамбль, перейменований на "Пульс". При обох установах ініціатива про зміну назви ніби вийшла від колективу їх працівників, і Міністерство культури Словаччини, мовляв, змусшено було респектувати "волю колективу".

Не замірїємо завзято "дыш-пудувати", бо справа є дост ясна. Звідаме лем звіданьом: кого і чом злостит, на примір, трафна і прекрасна назва - Театр ім. Олександра Духновича введена на місце колишньої "Український національний театр", тымбільше, што по остатнім переписі народности Словачії боліше окріслило ся Русинами, як Українцями? Чого псути людям кров, кед мож ся без того обїйти? Чом музей має быти присвячений українській культурі, кед русинской культурі є в ним боліше? Але - конец коментарія, зачитуїме ішн дапто:

"Свавільна "деукраїнізація" напевно, не зупиниться на Музеї української культури. Дальшими її жертвами мали би стати відділ української літератури Словацького педагогічного видавництва, Українська студія Словацького радіо, кафедра україн-

ської мови та літератури ФФ УПШ та всі інші українські установи. Школи "деукраїнізувати" вже не треба, вони вже майже повністю пословачені. З української преси теж залишився лише торс."

То дивне! Автор в предметовым контексті пише і о катастрофі українской преси, шкільництва. Там сам неєднократно стверджал в своїх выступлїнях, же то вина насильной українізації. Но, штож - всяке насильство выкликє колиси потрібны силы, од котрых само падат. По українізації пришол час на деукраїнізацію, то натуральне.

З другої страны - то добрі же Русини Словачії, з Васильом Туроком впереді, маєт ук таку силу, што мохут впливати на депізіні Міністерства Культури.

★

"Українське Слово" з 21 квітня тр, опублікувало /за інформаційом Кові Чіаго/ fascinoющий доправды материал. До-відуєме ся одтамєла, што:

"Від деякого часу доходили тривожні вістки про ситуацію Української Греко-Католицької Церкви на Закарпатті. Хоч на нарадах всього єпископату з України і діаспори минулого року в Римі були присутні усі три єпископи Мукачівсько-Ужгородської єпархії, проте стало відомим, що два єпископи нерадо брали участь у спільних заходах пілої Української Греко-Католицької Церкви. Вони, зокрема відмовлялися канонічно належати до Галицької Митрополії, аргументуючи, що Мукачівська єпархія була на протязі історії окремою, а якщо належала до якоїсь "митрополії", то радше до угорського римо-католицького прїмаса в Остригомї.

Ідеться про єпископів Івана Семедія, недавно затвердженого ординарія єпархії, та одного з його помічників, Мисифа Головача. /.../

Напередодні сликання до Риму українських Владик, ці два закарпатські єпископи, що вже раніше зблизилися з місцевим новоспеченим Товариством карпатських русинів, почали збирати підписи серед своїх священників до Папи за те, щоб їх не уважати частиною українсь-

кої Греко-Католицької Церкви. Не знати, скільки цих підписів зібрано, але відомо, що їх передано до Риму мадярським греко-католицьким єпископом, Сілардом Керестешем, до якого єп. Семедій часто заїзждає в гости в Угорщину."

Штож ту речь? Заїхати в гости - завсе мож, тымбільше коли ставляєт на столі добре угорске вино... А так, на поважно - та нашим Лемкам тіж свого часу омерзло ся належати до Галицької Митрополії і коли тота замінила казальницю на політичну трибуну, утворили Апостольську Адміністрацію Лемківщини, незалежну од Львова. Гнеска, ніби тихо, але кед піти в нарід - дугре. Штоси в тих Лемках ішн дрїмле, де-си ся ішн блукаєт по комірках тверди дїдав души.

Одшли ми дакус од Закарпаття, од цитуваного тексту, в котрым підкрїслили зме слово "новоспеченим". Но, штож - ліше ук новоспечене, як зачерствїла. Як стара, приходжена, аз примїтивна іронія.

★

Дотепер не мали ми шестя до лемківской тематики в пресі України. Та рушыло ся і там. І мусимє з приємністю ствердити, же читат ся тото без стресів, неє там напастливости, подібной до "творів" преси українской діаспори. В "Голосі України" /№ 42/ появил ся прекрасний допис Крїя Нестеряка /певно Лемка/ пн. "Відлуння старого дзвону". Передрукуєме го в цілости в наступній "Бесїді".

В тижденнику "Вісті з України" /№ 9/ поміщено "Слово до лемків та громадян лемківського роду" підписаний Іваном Красовським, Петром Когутовом і Дмитром Солинко. Слово, як слово, заскакує нас боліше наголовок - яка є ріжниця межде Лемками, а громадянами лемківського роду... /м/

Я РУСИНЬ ВІЛЬНА, ВОЛЯ І ВІДУ

ІНТЕРРЕГІОНАЛЬНИЙ

/продолження зо сторони I/

Храм" /СССР/, "Американскій Карпато-Русин", "Руске Слово" /Югославія/ і "Бесіда".

Запрошено редакторів представлених видань, бо уж на Світовым Конгресі Русинів поставлено внесок, жебы дотеперішній "Русин" - пресовий орган Русинскої Обороды стал ся писмом інтеррегіональним, жебы служыл чесно і оддано цілому карпатскому, русинскому роду; жебы еднал нас вшыткых - тых на рідній землиці поділеній державными кордонами і тых, яких доля розметала шырокым світом, по войводинских пуштах, над Одру і дон, за Велику Воду.

Думка прекрасна, - лем як єй зреалізувати? Як погодити, деколи значну розбіжніст бесіды - дайма на то - Русинів з Бачкы, з єи 250-літніма уж сербізмами з бесідом наших Лемків? Як скоординувати редакційну діяльніст на так великых просторах? В якій спосіб, врешті, вести кольпортаж і якими пінязми мают читаче в даных державах за "Русина платити? Жебы тоты проблемы



ЛУЧШИЙ ХРАМ

КАРПАТНО-РУСИН

AMERICAN

Бесіда

ГОЛОС
СТОВАРИШНЯ ЛЕМКІВ
РІК II № 3-4-5/90 КРЕБІ

РУСКЕ СЛОВО

ОРГАН СПУПІТНИ
АП ВОЙВОДИНИ
ГЛАСНІК НА РУСКИ ЯЗ
ВИХОДИ КАЖДОГО ПЯТІК

Рок XLVI - 26 (2397)

Нови Сад 28. юній 1991.

Цена 10 д.

розв'язати - по то і зшла ся інтеррегіональна редакційна колегія. Што ся повело зробити - буде видно внат, я зас приведу лем найважнішы факты, параметри.

"Русин" буде виходил як місячник, в кольоровій графічній шаті. Його об'ятіст передвиджено на 40 сторін, а кожій з на-

шых крайовых організацій дано в ним місця на /+/-/ 20 сторін машинопису. Отже - рыхтуєме ся, як до читаня, так і до писаня! А як го придбати? Лем словечко черкнути до ГЗ Стоваришња Лемків - і уж мате, чого сте давно, або і николи не мали.

Есенню лишыл єм на конец: начальным редактором місячника "Русин" буде /уж є/ Александер Зозуляк - фахівець першої воды. Што? Рушате раменами, нич Вам то не бесідує? Бо ішы єм не скінчыл... То колишній, пілком недавний начальний редактор "Нового Життя" /то таке "Наше Слово" - з тамтой страны Бесіда/.

Пришол і наш час, приходят з далеких доріг і Люде... /пт/

"BESIDA" - kwartalnik Zarządu Głównego STOWARZYSZENIA LEMKÓW

Redaguje zespół: Piotr Trochanowski - redaktor odpowiedzialny, Paweł Stafiniak; korespondenci terenowi: Adam Barna (Legnica), Jarosław Chomiak (Wrocław), Tomasz Mołodczak (Gorzów Wlkp.), Michał Romaniak (woj. legnickie).

Adres redakcji: 33-380 KRYNICA, skr. poczt. 123



рис. Федор Віцо

Бесіда

ZARZAD GLOWNY
STOWARZYSZENIA LEMKOW

* * *

ГОЛОВНИЙ ЗАРЯД
СТОВАРИШЬИНЯ ЛЕМКІВ

ЛЕМКІВСЬКИЙ ТРИМІСЯЧНИК * РІК ВИДАНЯ V * № 1-2 (14-15)93 * КРЕНИЦЯ

Два роки тому,

перед витаньом ярі - весны, на переднівку - як бы повіли наши вітьцове - долетіла до нас зза Бескіда вістка што в Меджелабірцах скликають наши братя І Світовий Конгрес Русинів. Уж ани не памятам ци было там написане акуратні - І, ци то лем сама душа досьпівала: "Перший".

Якже был человек голоден духовой пожьвы на тьм, реченьм, на родньм переднівку. Як-

Подумати бы міг дахто же мам замір фурсувати сугестию яка мала бы переконувати што толоку не старали мы ся орати перше, або інакше - дахто перед нами не старал ся того робити. Треба бы были скрайньм самолюбом, же бы не достерігати важности діянь повоенного поколіня 50-60-ьх років. Треба бы были глухьм на оба уха, же бы не чути до днес сьпіву "Лемковины" 70-80 - ьх років. Треба бы были шліпьм на оба ока, же бы не видіти тьх тис-

еднаны в Світовій Раді Русинів маот хьбаль корьсьнійшы обставины до так великого передпринята.

Ци не перечислили мы ся зо своїма силами, стаучы до рьвалізації? Ци не перечислили мы ся з віром в обставины, серед якьх судила нам істория быти? О тьм повіме при кінци допису, а шьрше на конгресі і по конгресі.

Наразі на 99 % лем знаме же конгрес ся одбуде і на дакус меньше процент - кого на ним будеме видіти, а може і

ВИТАМЕ УЧАСТНИКІВ II СВІТОВОГО КОНГРЕСУ РУСИНІВ

же вельо было надії - што карпатска яр-весна потягне з рідной землі приспаны ожьвлючы соки, што пілстолітню уж толоку зачне орати русинскій *плуг серця* - як писал перед сто роками Юлий Ставровскій.

І, правда - стал Русин помедже чепігы і зачал тягнути борозду. Та кому, як кому, але нам не треба гварити - як тяжко орати толоку, а ішы до того - пядесятлітню толоку.

чи натхненьх Лемків з Лемківськьх Ватр 80-ьх років.

Но, і...! То акуратні мы - Лемкы, серед Русинів з цілою карпатской території, з ей посткомуністьчньх держав, мали найміцнійшу "підпільну" діяльність і як першы добили ся в квітни 1989 рока реєстрації власной незалежной організації.

Може і зато выграли мы ліцитацію на організуваня II Світового Конгресу Русинів, хоц други організації обь-

слухати. Найперше представиме організації якьх представителі вхождат до Світовой Раді Русинів. Зачнеме може од тьх - територіяльні далекьх, а пак перейдеме гу тьм - во вшыпкьх аспектак - близькьм. І так:

ЗСА - Канада
і Карпаторускій
Дослідній Центр

Назва власна може быти мьляча. Сугеруе выдатні спеціалізаційно-науковий характер той
(продолж. на стор. 5-8)

Новини – не новини не лем з Лемковини

● Од 7 січня до 4 лютого столицна Прага была місцьом выставки рьхунків выдатного на нашого сатирика Федора Віцо; представлял ся він уж м.ін. в Канаді і Японії. Мы знаме го з остатньої страны "Бесіды".

● 17 лютого село Комлошку – русинску енклаву в Уграх одвиділ Театр Александра Духновича з Пряшова. Был то великій празник для комлошан.

● 21 лютого в Креници закінчыла ся (розпочата в Кракові) Конференция Польско – Украинска. Были на ній і акценты лемківскы. Дост міцны. Односило ся вражня, же е то конференция польско – украинско – лемківска.

● 11 марця Русинску Оброду в Пряшові одвиділа делегация Уряду Конференції о Безпеченстві і Спілпраці в Европі, котра ітересувала ся дотримуваньом прав русинской меншости.

● 23-24 квітня в Ужгороді, з нагоды 190 річниці народжыня А. Духновича, проходила наукова конференция на тему "Духнович і славянскій світ". Організатором был Ужгородскій Університет.

● 8 мая в Креници проведено остатню нараду Організаційного Комітету II Світового Конгресу Русинів. Брали в ній участ Ведучий Світовой Рады Русинів – Др Василь Турок і Ведучий Стоваришья Лемків – Андрий Копча.

ПРОГРАМ II СВІТОВОГО КОНГРЕСУ РУСИНІВ

ПЯТНИЦЯ

19.00 – Выступ Театру Александра Духновича з Пряшова: А.Духнович – "Добродитель перевыжшат богацтво". Режисер Ярослав Сисак за посередництвом професійных акторів представит нам комедию нашого кляська (написану в 1849 р.) цілком сучасным виджыньом. Взрїме, а може і зрозумїєме, як і чом наши народовы проблемы не перестают быти проблемами – хоц од написаня штуки минуло такой пїлтора столїтя

СУБОТА

10.00 – Одкрытя II Світового Конгресу Русинів Представліня Делегатів і Гости конгресу (в короткым артыстычным програмі выступ діточой группы "Черчък" і мужеского квартету з Крениці),

11.00 – Выступліня Ведучого Світовой Рады Русинів Др Василя Турока і Ведучых русинскых организаций – Членів Світовой Рады Русинів, представители Власти і запрошєных Гости,

13.30 – Полуденок,

15.00 – Доповїди Делегатів – о стані і перспектывах розвїтя русинской культуры, а і о штоденных проблемах; дискуссия,

18.00 – Вечеря,

19.30 – Выступ Театру Стоваришья Лемків з Лігниці, Андрий Копча – "Остатня година", реж. А. Копча.

НЕДІЛЯ

9.00 – Продолжыня дискусії зо суботы; праця комісій проблемовых,

13.00 – Полуденок,

15.30 – Представліня вышновків комісій проблемовых, одчыгана постанов конгресу,

16.00 – Офіційне закінчыня II Світового Конгресу Русинів,

17.00 – Выступ Ансамблю Пісні і Танця "ПУЛЬС" з Пряшова (сколи буде гарда хвиля – на вільным повітрі – "Дептак"),

19.00 – Вечеря.

Через цілий час тьрвяня конгресу в головний курортний будівли (Píjalnia Glowna) чынна буде Выстава сучасного русинско малярства. Свої творы представит 11 авторів зо Словації і України (Підкарпатя). Быти може (в нас вшытко – за пят дваняста) взрїме на выставі і праці нашых творців – Юрія Новосільского і Тирса Венгриновича. Значуча част полотен буде на продаж. Рьхтуйте око і піняжкы. То єдина нагода, жебы придбати до нашых сальонів правдивыа свої перлінкыштукы.

* ОНИ * О НАС * ЗА НАС * ПРО НАС * ПЕРЕД НАМИ * З НАМИ * ПО НАС * ОНИ *



Александр Духнович

24 квітня минуло 190 років од дня народження найвекшого нашого Будителя - А. Духновича. З той нагоди запросили ми на організуванні в Крениці II Світовий Конгрес Русинів Театр його імене, якій представити штуку Духновича "Добродитель перевишшат богацтво". Пишучий тоты рядкы мал уж шестя видіти ю в Пряшові. Та не лем зато гварит: "Духновича вартат познати". Духновича - час познати!

По тамтій страні Бескіда його біографію знає і бабця і дітина. В нас - ні! Бо горы нашы за вьсокы, жебы без ні мож дашто чути. Гельоги штоправда гварят же горы ся меншают але то квестия миллионів років. Треба глядати інчой можливости Просвічяна.

Александр Духнович вродил ся вьжше реченого дня і місяця 1803 рока в с. Тополя коло Снины, та діточы роки

(зак. на стор. 11)

ДОБРОДИТЕЛЬ ПЕРЕВЫШШАТ БОГАЦТВО

АКТ I

Явліня 2

Федор (*іде напитий*): Так, не дам! Хоц го до раз чорт возме... Жено, світ, посмотрю мою маєтніт! (*Олена запалит каганец, Федор отворит ладу, вьбере мішкы еден за другым і пугилляр великій*). Ту тисяч, ту два тисячы золотых, самы таляры, ту пятсто, а ту тисяч пятсто, самы двадцетники, а на контрактах три тисячы... Ой, ци я не Федор, ци я не богач? А хто мі розкаже, ге? Я не бою ся никого; видиш, сыне, то вшытко твоє, не треба тобі школы, твоя мудріст адде! (*Вказує на мішкы*) Маш ты дукаты, таляры, рублі, двадцетники, што душа забagne, лем дай ти, Боже, здоровя, а вьросний скоро, я тебе ожено, панічку возмеш, а я ти куплю село, будеш ты паном прото, а жебрачяна все остане жебрачянов, хоц і сто раз "Ярмолой" * переучьт.

Олена: Так, любий Федореньку, так; о як ем ся розсердила, што тепер трясу ся. Недавно ту был учитель. Панотец го посылал, і так брехал, чом Федорцьо до школы не іде?... Ой так, абы го там били; ...ой на мойй дітині не буде ся такий світовий зьбьткувати; ...і вчера го били, ци так, сыноньку? (*Цілує Федорця*)

Федорцьо (*плаче*): Ой, мамко, кед бы вы знали, як мене болит, што і вчера учитель почубрил мя, а коліна аж мі попухли од клячяна... Ой, мамко, я уж не піду до школы. Має нянько дукаты, чом бы я ся учыл, ци так, мамко?

Олена: О, Боже, мій! Укаж лем, сыне, колінка!.. (*Смотрит*) О, ноженькы мой, аж попухли! (*Цілує Федорцьови ногы*) Федоре, фе... позерай лем, позерай, як твою дітину скалічьли, ци видиш ты! О, Господи, небожатоцко, як плаче... Ой, я про дурну школу на дам убити свою дітину! О, на моім Федорцю не буде ся світовий учитель зьбьткувати, ты мі більше до школы не підеш!

Федор: Так є, не піде; ...а кед кед тот смітник учитель дашто ти повіст, то я му укажу до рогу... Пустыня, ани человек не знає, одкале пришол, оборванец еден, а тепер на нашых діточках буде ся мстити... Федорцю, ты до школы не підеш, бо тобі школы не треба; я не ходил до школы, і прото я пан, моя школа - адде! (*Вказує на мішкы*)

Олена: О, любий мій Федореньку, як тепер я тебе люблю, под, поцілую тя! (*Цілує го*) Но, Федорцю, уж все будеме вьєдно, научу я тя молити ся і "Отче наш" і "Богородице", а "Вірую" >>>

* "Ярмолой" - Ярмологіон, богослужевна книга

* ОНИ * О НАС * ЗА НАС * ПРО НАС * ПЕРЕД НАМИ * З НАМИ * ПО НАС * ОНИ *

хоц і не будеш знати, та нич, і ня-ньо ти не знає, а прото він пан, прото і ты будеш дукаты рахувати, а най пукне з іди тот голодний професор.

Федорцьо: Я лем з вами буду, мамко, де вы, і я там піду; уж мі слободно буде і до корчмы з вами іти в неділю; най там учытель чы-нит, што хоче, бо знаєте, мамко, же і генто клячал ем, же-м з вами в корчмі был, коли так красно грали. Тямите, мамко?

Явліня 3

Богумила (плачучь): Слава Ісусу Христу... дай, Боже, вам добрый ден, пане Федоре!

Олена: Дай, Боже, і тобі, а што ты хочеш, пустьньо?

Богумила: Перебачте, пані сусід-ко, але я пожалувати ся пришла; видите: ваш Федорцьо мойй Татьці каміньом око выбил.

Олена: Добрі учынил, най она, пустьня, к Федорцьови ся не рів-нят... Смотрий лем, жебрачъна якы-са, най она ся з цыганами бавит, а не з богатым Федоровым сыном! Вон мі з обьстя, жебрачъно!

Богумила: Ой, Боже мій, Боже, та уж богатому Федорцьови слободно над худобнов сиротов ся збыткува-ти? О, помилуйте, пожалуйте, тепер іду до міста: хоц на лікы дайте мі дашто, бо може мі дітина ошліпну-ти!

Олена: Та най ти ошліпне, і так лем жебрачка з ней буде, така, як ты, а мій Федорцьо ій нич не учы-нил, ци так, Федорцю?

Федорцьо: Правда, же нич, я ю і не виділ, она, собака, лем бреше.

Татька: Та хто другій, як ты? Я ішла на воду, і ледво воды начер-пала, як ты все до воды каміня ме-тал. Молила-м ти ся, абыс мі хоц начерпати дал, але ты не слухал, і так зачал до мене шпуряти, же і едным каменем око ес мі выбил.

Федорцьо: Брешеш, собака, бо я тя і не виділ!.. Ци так, мамко?

Олена: Так, сыну, так. О, знам я твої гадкы, жебрачъно, не маш што жерти, та такым способом хочеш

вылудити од мене, ой, з того нич не буде!.. А чом ты не богата, ге? Бо ти са робити не хоче, лем быс на-легко жыла; знам я тебе, собако!

Богумила: Най вам Господ запла-тит і най вам богацтво нигда не оскудіє!

Федор (прбудит ся од дримлі): Што ту за крик в моім обьстю, а не ідеш, паскудо!

Богумила: Іду уж, іду, най вас Бог так помилує, як вы мене поми-лували! (Одходить з дівчатком, і О-лена з Федорцьом другьма дверми одходить) (...)

Явліня 6

Чмуль: Дай, Боже, вам здоровя, што розкажете, пане Федоре?

Федор: Витай, Чмулю, і ты, Юрку. Ци чули вы што ся в мене стало той ноцы; мої коні і ялівку украли.

Чмуль: Неможна річ! А хто бы посмілил ся пана Федора худобу ру-шати?.. То не може быти; лем за-блудили дагде, та они прийдут; зна-єте, же шкапина псина іде; а ци пішол іх дахто глядати?

Олена: Тадь Іван деси пропал за нима.

Чмуль: Можно, же він сам на па-шу іх вьвюл; не трудте ся Федорку, ай-вай, пане Федоре, они сами прий-дут.

Олена: Ой чорт ім прийде; Фенна гварит, же до пілночы ішли обое до стайні обое з Іваном, а стайня бы-ла заперта на ретяз, а кони не бы-ло, ани ялівкы.

Незохаб (роздумує, мормоче): То наісті він... я думам, але дораз увидиме.

Олена: О, Юреньку, змилуйте ся, пожалуйте, дайте рады, поворожте лем дашто, вы наісті знаєте, бо вы вшытко знаєте; порадте, о порадте!

Хезохаб: дайте еден новий гор-нец, сито і ножьчкы, я дотля при-несу зіля.

(Юрко едном, Олена другом стороном одходить)

Чмуль: Бігме, Боже, він знає, де сут... Він знає, ачий і повіст; уж Богумилі повіл! Знаєте, же то чоло-вік божий, то наісті пророк. (...)

* ПОДВОРЕЦ СТОВАРИШЫНЯ ЛЕМКІВ * * * ПОДВОРЕЦ СТОВАРИШЫНЯ ЛЕМКІВ *

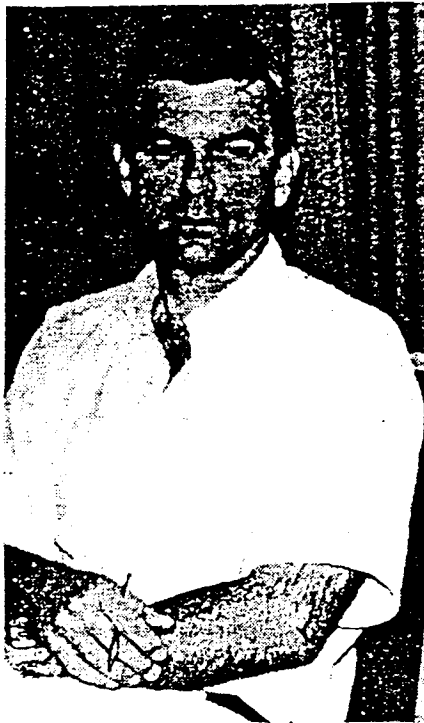
ВИТАМЕ УЧАСТНИКІВ II СВІТОВОГО КОНГРЕСУ РУСИНІВ

(Продолж. зо сторони 1)

єдиниці. І так істотні є, але не до кінця. Бо Карпаторускій Дослідній Центр має пару тисячи членів. Не знам докладного актуального числа, але не вірогідне было бы оно, маючи на увазі науковців - Русинів. Є їх пару (коли ходит о русинску спеціалізацію). Решта то люде, які інтересуют ся справом, які носят, або обновлюют в собі Карпати - члени в спераючи. І не важне же організація, ци товариство - як бы го не назвал - не ма "клясьмнои" організаційной структури. Важне же єднат в собі значуче число членів, а більше ішы - прихильників.

Душом Карпаторуского Досліднього Центру є (того ани не повинен єм підповідати) Професор Павел Магочий.

Душом, котра стоїт нибы з боку, але обертат цілым американо-русинським світом. Ци ачи лем американо-русинським? Противники звькли повідати што Магочий о-винул на палец цілий русинскій світ. Приписуют му інспіраторство



політьчного русинізму і всякого іншого можливого русинізму. Я бым аж так високо не оцінял Павла Магочия. Русинскій рух, коли выникли політьчны можливости, родил ся сам од себе. Знаме тото добрі з лемківского подвірця, знаме же нас ни хто не інспірувал (в тым і Полякы), же сами двигали мы ся з клячана. Але

факт - фактом, же Професор Магочий завсе был близіцько такых "рухів". Адже і на нашій Лемківскій Ватрі был, кед лем зачала діставати крыл. Бывал всяди, де треба было быти. Зобрал велику гору русиніанів. Ей, виділи бы Вы його бібліотеку! Та не буду більше хвалил - час оцінит.

Професора Павла Магочия напевно будеме видіти і слухати на Конгресі. Приведе - думам - зо собом веце участників з Америки як на перший конгрес. Най лем - мы гостям ради, хоц сме дзяди.

Югославія - Войводіна і Руска Матка

То найміцнійша русинска організація на на нашій великій Землі, хоц в такій тепер нещесливий єй закутинці.

Русины з Войводіны уж на Першым Конгресі зголосили ся до організації III Світового Конгресу Русинів в 1995 році. Чом так завчасу заклепували сой тот термін? Ани з нами не хтіли ся бороти о організацію II Конгресу. Бо в реченым році обходити будут 250-ту річницю сво його перебываня в новій землі, на пляскацьх як стіл рівнинах Бачкы. Дїждийте - най обрахую! 1995 одняти 250 буде - не мам вантпливости, хоц єм в рахунку нога - 1745. Тота дата мусит быти для наших Братів знад Дунаю і Савы барз важном, хоц я (історик ліпший як математьх) не нашол єй в доступных мі джерелах. Та віру на слово, бо они сами ліпше знают што і коли маот святкувати. Но може - не святкувати, а одзначати. Бо, кед уж не туга, та спомин о Карпатах, о правітьчъні, Горніци - як гварят - остал в традиції переказуваній з вітця на сына до днес. Кохают нову вітьчъну, істинном любовію, бо два столітя то шмат часу, жебы земля не зжыла ся з человеком, жебы не чула його поту а він єй дьханя. Кохают, што видно з їх прекрасной, довершеной поезиі. Та завсе найти мож там одзвук давнины, ішы той карпатской - як хоцбы в так сучасній поезиі, яком розкохує нас Наталія Дудаш >>>

★ ПОДВОРЕЦ СТОВАРИШЫНЯ ЛЕМКІВ ★ ★ ★ ПОДВОРЕЦ СТОВАРИШЫНЯ ЛЕМКІВ ★

*В калиновым лесе
Древко вода несе...*

Хто з нас, штонайменьше зо середнього покоління не чул той пісні? На тым двостыжку, на тым старым пісенным мотыві оперла Наталія Дудаш свою поему посвячену кляськови європейской музыкы, угорскому композытору - Белі Бартокови.

То інересуюча сымбіоза - в корыфеїв краснаго слова, Костельника, особливі Ковача, описова лірика так абсолютні переконує о любви до новой-старой землі, што кед чыташ тоту поезию, автоматычні родит ся в тобі пісня, душа прагне сьпівати. І едначасні тото вертаня думками до правітчвыны серед молодого покоління.

Акуратні, перед парома днями мал ем лист од Др Любомира Медеші; перебыват тепер в Канаді. Называють красавицьом, але думками є ачы дома.

*Дома.. Не дай
(...)- пише - про-
пасти ідеї
Русинів.
Влія новы
силы, там,
на Лемкови
ні. Розшы-
рит ся она
на вшыткы
бокы, як до-
брий напій
по грудьох
змученому
чловекови.
На вас мы
тараз смо-
триме, на*



*вас в прадідівщын, мы Руснаци з
гнеска такой нещесной войводінской
рівнины.. Прид, Любку, на наш Кон-
грес! Прид, хоц вьрвал єс ся до
правдивого світа раз на 250 років!
Прид, бо коли уж ся вькричье, вы-
стріляме, коли нам уж бракне аргу-
метів - біда буде не почути Твого
рішаючого слова. Твого барытону -
бальсаму, котрий пронесе кадильний
дым над кубятом ос і засіє в душах
зеренцята спокою.*

Організація Русинів Угорщыны

На I Світовым Конгресі Русинів не брали ішы участи Русины з "нашого" давного королівства. Вірте мі, знаючы з історії же переділіла нас од не Чехословацка, тепер Словацка держава, до головы барз, барз долго мі не пришло, же там - в Уграх жьют, в маленькым бодай комплексі, Русины. А жьют! До фраса - жьют! Довідал ем ся о тым шырше од Др Іштвана Удварі - родовитого Мадяра, автентычні закоханого в русинскых справах (передше голову бым положыл на кобичку же таке в реальным світі быти може).

Потім познал ем ся з Гавриілом Гатінгером. При барку (выбачте камаратя - вымя зрозумієте). Він поета і я - яксьий поета. Душа душу пойме слово слово зімат і завяже бесіду, шьру бесіду. А тотя вкаже - як долі можуть быти подібны, проблемы, здати ся може - універсальны, але такы чомси близкы, якбы лем нашы. Послухати лем коротицького Гавриілового верша Тверда работа:



*Лем най тот прийде
хто зна, же што, чом робит,
хто зна, же о што іде.*

*Бо вшытко од нас залежыт. -
і представит ся нам образ власного
подвірця. Взрїме на своїм екрані
наш ден, тыжден, рік і зітхнеме: А
ты ідеш, якбы ти сонна мара мязы
спраліжувала, як бы тя дахто спутал
як бы ти толчок на карк завісил.*

Жьгтя Організації Русинів Угорщыны (ОРРУМА - Організація Русинів у Мадярску) скуплять ся передовшыткым в двох осередках - столичным Будапешті і в Комлошці, єдиным ком-

* ПОДВОРЕЦ СТОВАРИШЬІНЯ ЛЕМКІВ * * * ПОДВОРЕЦ СТОВАРИШЬІНЯ ЛЕМКІВ *

плексово захованым русинськым селі в Уграх. Мают там свій народний дім, свій музей. Свою церков, де ігомость гварят казаня по малярськы але на гвалт вчат ся русинського, бо така є потреба часу. На пару тисячи Русинів в Уграх, парусот належыт до ОРРУМА. Менше - більше што десятий. Адже ситуація легша до одчътаня як в нас.

Товариство Підкарпатських Русинів

Ішы як ходил ем в короткых гачках, з лемківской "Біблії" - як зовут декотры шьро, декотры злосливі выдану Гунянком *Нашу Книжку* - знал ем же колишня Підкарпатска Русь то част мойой інтеррегіональной Вітчъзны (не міг ем лем зрозуміти троістой істоты. Вітчъзны велькой - державы в котрий жью, малой - Лемковины і той, выжше спомненой; мішало ся мі часом і тото - котра є велька, котра мала, а котра інтеррегіональна). Найбарже зрозумільым был для мя Русенко, котрий писал:

*Од Тячова, Ужгорода,
през Гуменне, Пряшів
Ідут гу нам милы хмаркы
з вісточком - од нашых.*

Кед ем знане получыл і з тым, што мя вчыли в школі (са зачынал ем ю зараз по неоджалуваній смерті Йосифа Вісаріоновича) - был ем переконаний же світ є якнайбарже справедливий, лем доброта люди коло мене му не дорівнює.

Гнеска... Гнеска знам же: хоц з хоц з трудом, але на II Світовым Конгресі Русинів будут Братя з Підкарпатя. Приведе їх делегацию Іван Туряниця - Професор Ужгородского Університету. Брал він участ в Першым Конгре-



сі, два роки тому, активні участувал тіж в науковым семінарі, што мал місце в маю тамтого рока. Приіхают напевно в делегации члены Комісії до кодъфікації русинського языка - Ігор Керча і Василь Сочка-Боржавин, якого дуже нашых Лемків мало можливист познати на остатній Лемківській Ватрі на Чужьні, і якого допис чьтати в остатній *Бесіді*.

Коли ходит о Підкарпатя, там є найбільше скупліня Русинів. Є кого выбрати і післати на Конгрес. Аж жаль, што так нечисленных можеме запросити. Штож, з порожнього і Соломон не наліє.

Словація і Русинска Оброда

Русины Словації - то найближшы з найближшых, і культурово і територіяльні, нашы Братя. За небіжкы Австрії были мы зо собом на штоден Та і тепер сходиме ся найчастійше. То значыт - мы там (аж стыд ся признати) ходиме заедно, они до нас - раз до рока. Лем остатньо, прото



же зближат ся Конгрес візитує нас частійше Др Василь Турок - Ведучий Світової Рады Русинів і такой ведучий самой Русинской Оброды

Повідам Вам, уж про самого него вартат прийти на Конгрес - жебы

почути його нештоденных, заскакуючых аргументів, выповіджень так переконуючо, же шезнут вшыткы вантпливости і вертал будеш домо, бодай з ілюзіям, але задоволений з жытя. Мож ся не згаджати часом з таким способом виджыня будучности своей і народу, але - *ци знаш што несе надходячий ден?*

Русинска Оброда - то такой фактычний спілорганізатор Конгресу▶▶▶

* ПОДВОРЕЦ СТОВАРИШЬНЯ ЛЕМКІВ * * * ПОДВОРЕЦ СТОВАРИШЬНЯ ЛЕМКІВ *

Одтамале приіхають до нас ансамблі, котры прикрасят великій праздник. Як Театр Александра Духновича, (сколишній УНТ - Український Народний Театр), так і Ансамбль Пісні і Танця ПУЛЬС (сколишній Піддуклянський Український Народний Ансамбль) в своїй парудесятлітній історії обышли і парудесят країв світа, та в нас ішы не были. Тепер придут, і то поза нашма коштами, хоц то заводовы ансамблі; артистам, треба платити, бо то їх професія, їх хліб. Мы годни ім запевнити лем скромну гостину, жебы не были голодны. Одповідальны за фінансы ансамблів повідають, же пришли бы і зо своєю мериндьюм, лем же брындзі нигде не мож дістати, а шынка, кед утримат ся така спека - засмердне ся. Акуратні, штоси чудне ся діє з тым климатом попри нас.

Треба бы перервати тото писаня і скоцьти на гамбургера, бо *голодному хліб на мьсли*; та може уж дак скінчу тоту страничку.

Стоваришья Лемків

Шеста - остатня організація з тьх, што маот своїх представителі в Світовій Раді Русинів. Остатня за моім рахунком, та думам же може не пошлідня. Не буду ся ту розписувал о Стоваришью Лемків, хоц для гости зо шырокого світа треба пару речень повісти. Веде нам го уж 5-ий рік Андрий Копча. Нелегка то робота, ани не вдячна. Тверды права діаспори забивають духове жытя народу. Окрем того - мы єдина меншість (попри Ромах, котры маот інчого роду потреби і проблеми), яка не ма культурового і всякого інчого опертя в матірніх державах. Інакше, су-



часні барз модным терміном (котрий часто-густо падал на Конференції польско - українській в Крениці) повісти - не маме *закладників*. Декотры з братніх делегаций могли бы речы - та в нас така сама ситуація. Не така сама. Може лем в дачым подібна. Та не буду тепер розвивал той квестіі.

Разом на Конгрес прибуде 95 делегатів зо семох держав. Будут они мати чынне право і голос в обрадах

Гості Конгресу

На Конгрес запрошено організації посередньо - через подібны в деякьх пунктах статутовы заложья - звязаны з русинском, лемківском, ци, загальні - карпатском проблематком. Серед них наша заслужена, найстарша організація - Лемко-Союз з Америки і єдна з наймолодшых - Товариство "Лемківщина" з України. З крайовьх організацій прибудут, кед не погордят, представителі: Стоваришья "Руска Бурса" в Горлицях, Музею Лемківской Культуры в Зьндрановій, Громадянского Кругу Лемків, Объєднання Лемків, Товариства Опікы над Забытками Штуки Церковной, Товариства Карпатского.

Запрошено очьвидні і представителі державной адміністрації і установ, а і люди заслуженьж для нашой культуры. Велька лем шкода, же могли мы тото зробити в барз ограниченьх розмірах. Што-ж, сила выжша - піняжкы, піняжкы і ішы раз - піняжкы.

(пт)

Пс.

Заінтересуваньх Конгресом, як і імпрезами товаришучьма інформуеме, што запрошья уповажняючы до вступу (без обичньх привілеїв) мож ішы отримати в Головным Заряді Стоваришья Лемків в Лігніци (ул. Рузвельта 1) до 20 мая, в год. 16-18 і Редакції "Бесіды" в Крениці (ул. Крашевского 37 покій 26), в годинах 14-15. Застерігаме ся же тота інформація не є для нас зобовязуюча, бо кількіст місц є стисло ограничена. З горы перепрашаме.

★ ПОДВОРЕЦ СТОВАРИШЫНЯ ЛЕМКІВ ★ ★ ★ ПОДВОРЕЦ СТОВАРИШЫНЯ ЛЕМКІВ ★

"DZIENNIKARZ" I ДОБРЫ УЙКОВЕ
або ішы о Ватрі в Михалові

Вертам раз ішы до XII Лемківской Ватры на Чужьні, котра мала місце 8-9 серпня 1992 р. в Михалові. Яка она была пише Адам Барна в "Бесіді" 3-4/92 і з раціі становиска котре ем в ній занимал (сартыстичний керівник) не пасуе мі выповідати ся на тот темат. Та на інчий - хочу пару слів написати.

Отже, стала ся велика кривда членови нашого Товаришья, чловекови, котрий през остатні роки (штонайменше пят, бо тільки я ем му помагал), был головным аниматором той імпрезы і ей старостом. Думам ту о Пану Михалі Романяку. Стал ся він жертвом денникарской неретельности, жебы не повіст міцнійше - ароганцтва, такой хамства. Отже в серпньовым номері (1045) "Конкретів", газеті лігницького воєвідства вказала ся статья "Watra, znasz ognisko", посвячена Ватрі в Михалові, котру написал журналістчына Мірослав Щипйорскі. Написал він о Ватрі купу глупот, серед котрых головном было приписаня Пану Романякови слів, котрых він нігда не выповіл. Автор допису твердит же Пан Романяк повіл медже інчыма так: "Jestesmy Polakami, nasi ojcowie i dziadowie zawsze powtarzali, ze jestesmy Polakami. Przesiedlono nas, ale pozostalismy w swoim kraju". Цілий час был ем близко справы і можу посвідчыти, а думам, што не лем я, же Пан Михал нігда такых слів не выповіл! Чул іх лем Пан Щипйорскі (Szczupiorski) Але коли бесідувал ем з ним през годину 10 вересня 1992 р. то уж не памятал добрі якы то были слова. А може не хтіл памятати? Обіцял же напише спростуваня, але до гнеска ем го не прочытал. Жаль, бо зробил вельку кривду, так Пану Романякови як і вшыткым Лемкам.

Допис в "Конкретах" выкликвал атакы на Пана Романяка (см. допис в "Нашим Слові", з вересня 1992), як тіж "оборону добрых уйків", окропечні заслуженых в плеканю і розвитку лемківской культуры і язы-

ка - Панів Лева Галя і Василя Шоста з Вроцлава, помішену в 51 номері "Нашого Слова" з 1992 рока. Отже Панове тоты, котрых дописы - доносы - протесты знаны сут ріжnym державным інституціям, як тіж Університетам (Ягайлонскому і Шлескому) і Осередкови Радия і Телевізіі во Вроцлаві, з єдною стороны боліют над кривдом Пана Михала Романяка, а з другой раз ішы (котрий то раз, Панове!?) атакуют Товаришья Лемків, обвиняют го за "wuczupu" Пана Щипйорского. Сугеруют Пану Романякови, жебы одтял ся од політджерів зо Товаришья Лемків і провадил імпрезу на свій рахунок. А де вы, Панове, виділи на Ватрі в Михалові політкы? А може ся вам помішало з подібном імпрезом в Ждѣні, котра была колиси лемківском культурном імпрезом (чым є тепер - вшыткы знають)? А може уважате, Панове, же час уж на Михалів? Як колиси был час на Бортне-Ждѣню? Може за барз вас в очы коле, же то ішы ЛЕМ лемківска Ватра? А може, Панове, вы бы дашто зробили для Лемків? Бо як наразі - то лем очерняте тых, котры роблят. То направду кус за мало!

А Вам, Пане Михале, дякую і прошу о веце. Мам надію, же 6-7 серпня того рока - як Староста - зас отворите, уж XIII Лемківску Ватру на Чужьні - Михалів 93 і красні, так як завсе, привитате Гости.

І не бійте ся: Пана Щипйорского і йому подібных уж на ню не запросиме.

Андрій КОПЧА

Быти може - ішы єдна атракція
на II Світовым Конгресі Русинів

Гнеска, тзн. 6 мая отримали мы од Зараду Суспільной Комісії Опікы над Забытками Церковной Штукы при Товаристві Опікы над Забытками писмо з просьбом о можливост зорганізуваня з нагоды Конгресу виставы "Лемковина в плястычній творчости діти і молодежы".

Очевидні - зробиме вшытко, жебы зреалізувати чесну думку. (пт)

АЛЕКСАНДЕР ДУХНОВИЧ

(продолж. з стор. 3)

провол в поблизкым Стадъні, де Йо-го вітця - коли Алесандрови было піл рока - перенесено, як священника, на парафію. Отец Василий Духнович был і першым учьтелом свого сына. Потім оддано Александра до парафіяльной школы в Клоочові, де - як пише в своїй автобіографіі - *в тамошнім дячку нашол свого тьра-на*. На десятым році жытя пішол Духнович до публичной школы в Ужгороді, де *латиньскія подали Буквар і зачали з ним бесідувати по ма-дьярскы* Як споминат дале, вірил вшыткому, што го вчыли, вірил і тому, што *окрем Мадяра ніт на світі человека; - як сойка навчыл ся бесідувати по мадьярскы*.

В 1816 році вмер му отец. Тринадцетлітній Александер, зо штырйома сестрами і братом, вшыткыма молодшъма, остал сиротом. До того захворила мама. Та здібний хлопец не дал ся біді. Закінчыл ужгородску гімназію, потім - в 1822-23 роках вчыл ся в філософскій школі шьцях, а од 1823 до 1827 рока в Ужгородскій духовній семінаріі.

Принял священство в целибаті, бо за бідний был жебы заложьти родину. На возваня епископа Тарковича принял працю в епархіяльній канцеляріі. Та не вело ся му в односинах з епископом. Думал інакше і зато старий владька зослал Духновича в 1833 році на периферіі, попувати в невеличкых селах - Комлошы (гнеска Хмельова), потім в Біловежы коло Бардийова.

Не сподівал ся епископ мадьярон як добру прислугу учьнит Духновичови. Ту на глухым селі будучы ме-дже Русинами - пише Духнович в своїй біографіі - *я зрозуміл што і я Русин, пробудило ся в душы руске чутя*. Зачал доцінювати тоту вартіст, зберати народны пісні, приповідкы, байкы.

В 1838 році, уж просякнений любовію до рідного, нашол ся на возваня епископа Поповича в Ужгороді, а в 1843, по смерти пряшивского владькы Тарковича - назад в Пряшові. Розвинул ту шьроку народну

діяльність, перетворючы Пряшив в начальний русинскій осередок. Был тытаном праці. Занимал ся вшыткым, што потрібне было для пробуджыня народу. Зачал од історіі, яка документувала бы місце і народну гордіст Русинів. Та найбільшу увагу в своїй діяльності приділил організації шкільництва. В 1847 році выдал "Книжицю читальну для начинающъх" - перший наш буквар, а пак "Сокращенну граматьку писменного руского язька" і "Народну педагогію" (1857).

Велику роботу зробил Духнович і через выдаваня народных календарів. Перший, під наголовком "Поздравленіє Русинов на новий год 1850" появил ся кінцьом 1849 рока.

И такъ о Русине братя
Славу Богу дайме,
Новорожденну народность
Любезно витайме,
Позберайме потрачену
Всю силу ревности,
Совокупимъ себе твердо,
Якъ можъ, въ наремности,
Но позу особственную
Ани не внимайме,
Аемъ общее народное
Добро уважайме.

Урывок поемы "Поздравленіє"
з першого Духновичового календаря

І писал, творил. В ріжних жанрах і тематьці. Найціннійше є того што написал рідном простом, хлопском бесідом.

Зламаний хворотом і стихіями бурньма, як то окріслят в вершы "Послідня моя піснь", вмер Духнович передчасно, на 63 році жытя - 30 марця 1865.

Не вмер! Затих. Зашол за гору, як заходит сонце. І чути одтамале до днес Йога тепло, Йога велике як сонце русинске серце. Боже! Якже щасливий бы Він был, кебы дакотрым раном встати міг. В виді свого коханого, оновленого НАРОДУ. (пт)

★ ПРАДАВНЕ ★ ВЧЕРАШНЕ ★ ДНЕСНЕ ★★ ЗО САЛЬОНУ ★ З ХЫШЫ ★ З КОЛЕШНІ ★

ШТО ДІДО ВИДІЛ

Ходил дідо, ходил, од села до села,
Аж го тота торба і до нас привела;
Жебы ся посмотрил на всі красавиці
Вшыткы парадниці.

В неділі і сьвата
Барз гарді ся строят,
Хоц коло них кризис -
нич ся го не боят.
Кажда хоче быти красна, елегантска,
Так кусіся - з паньска.

Бо нашы дівочки, ба -і старшы бабы
Навчени носити лем самы гадвабы,
Гадвабны пончошы, гадвабны майтасы,
То сут бабы фрасы!

Немало клопоту мают і з ногами,
Жебы іх обути модньма бутами.
Гамерицкій фасон, французкы обчасы,
Боже, што за часы!

А нашы парібкы, та навет газдове
Тіж хтіли бы быти вшыткы гоноровы.
Гуеньку не убере, шкода му гаданя,
Лем модне убраня.

Керпец то уж жаден нияк не обуе,
При модній одежі - то му не пасуе,
Лем си вдіе шкоты, такы дзюркуваны,
То сут жываны!

* * *

Ой, нашы дідове ліпше ся тримали,
Они кошарами овечкы ховали.
А днескы уж ніхто -
што йому до овец?!

Каждий хоче быти дакія промьжловец

Еден sklep закладат, другій шоферуе
Третій ішы інче дашто шпекулюе.
Але на остатку з той шпекуляціі
Банкруцтва бывають. І егзекуціі!

подал Андрий ГАРБЕРА

Златом швайком і муры пробьеш.

*

Жена добра бита, а грошы рахуваны

*

Шкода, же-с мудрий, а піше ходиш.

Зелений листь і корін

Зелений листь взял ся бесідувати:
"Дерево красоту од мене дістае!"
На тото повіл корін: "Краса і сила
дерева не од тебе, а од мене - ты
в соени вьсохнеш і одпадеш а весна
нового листя принесе. Аябо кед бы
корін вьсох, не было быани дерева,
ани листя."

Члены тіла

Члены чловечого тіла повадили ся
раз на тым, же они лем черевови
служат. "Не будеме більше ходити -
гварят ноги - най череве само ходит!"
"Не будеме більше робити - дудрют
руки - най собі робит череве, кед му
дяка!" "Дурна бьм была - візвала ся
і гамба - кормити то то ліниве
черевиско."

Так всі члены тіла одказали ся
службы Што пак вьшло з того? Вшыткы
зачали слабнути, а ціле тіло зосохло.
Товды они зрозуміли, же не добрі ся
вадити, але треба помагати собі, і
прото стали дружно до работы, і скоро
тіло окріпло і вьздорвіло.

(А.В.)

надіслал П. ІГОР КЕРЧА з Ужгорода

Поміч на видавництво і внутрішні потреби Товаришья (листа офіродавців - продолжья)

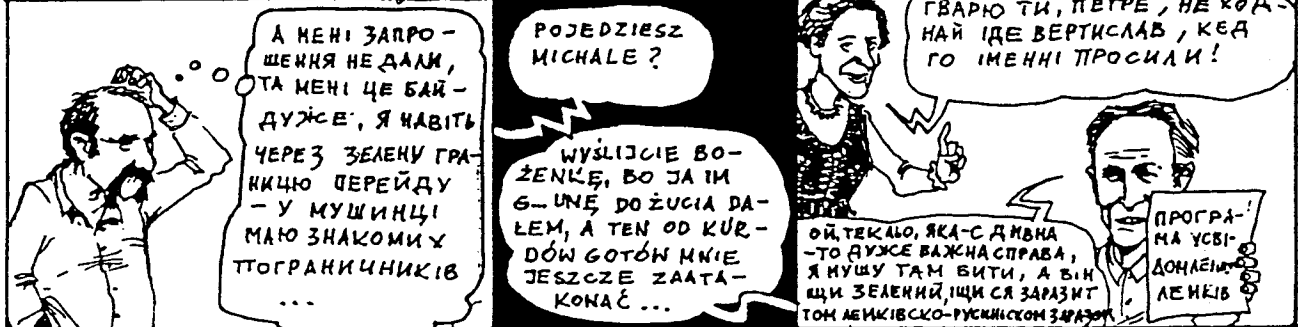
325. Габура Марьюш (З.Гора)	75.000
326. Зволінскій Я. (Кошалін)	200.000
327. Хорошак Ал. (Сьрода С.)	200.000
328. Перегрим Анна (Смер.)	50.000
329. Гарбера Павел (Кембл.)	20.000
330. Ватраль Анна (Лігниця)	100.000
331. Дзюбинскій Р. (Гож.)	1.000.000
332. Зволінскій Яросл. (яв)	300.000
333. Стержень Роман (Гож.)	100.000
334. Стафіняк Ваньо (Щецин)	50.000

Вшыткым Офіродавцям - лемківске "Боже заплат"

Конто Головного Заряду СЛ:

PKO Legnica Nr 39518-75893-132,
з дописком: "Pomoc na wydawnictwo"

ВШЫТКЫ ДОРОГЫ ВЕДУТ... НА КОНГРЕС



"BESIDA" - kwartalník Zarządu Głównego STOWARZYSZENIA LEMKÓW
Adres redakcji: 33-380 KRYNICA, skr. poczt. 123